



กรณีตัวอย่างกระทำผิดวินัย

เรื่องที่ ๓/๒๕๖๙

ความผิดเกี่ยวกับความสัมพันธ์ฉันชู้สาว

นายแดง ตำแหน่งรองผู้อำนวยการโรงเรียนแห่งหนึ่ง สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

กระทำผิดวินัยในเรื่อง มีความผิดเกี่ยวกับความสัมพันธ์ฉันชู้สาว เมื่อครั้งดำรงตำแหน่งครู มีความสัมพันธ์ฉันชู้สาวถึงขั้นได้เสียกับนางสาวม่วง พนักงานราชการทั่วไป ทั้งที่นายแดงมีภรรยาโดยชอบด้วยกฎหมายอยู่แล้ว

ข้อเท็จจริง ข้อเท็จจริงได้ความว่า ปี พ.ศ.๒๕๕๘ นายแดงและนางสาวม่วง (ครูอัตราจ้าง) ได้ปฏิบัติการสอนที่โรงเรียนหนึ่ง ซึ่งนายแดงมีภรรยาโดยชอบด้วยกฎหมายและเป็นครูในโรงเรียนเดียวกัน จึงคบหากันอย่างเพื่อนร่วมงาน ต่อมานางสาวม่วงได้รับการบรรจุเป็นพนักงานราชการที่โรงเรียนอีกแห่งหนึ่ง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเดียวกัน นายแดงกลับคบหาติดต่อกับนางสาวม่วงในทำนองชู้สาว นัดพบกัน ซึ่งคนอื่นก็มีได้รับรู้ เมื่อประมาณเดือนพฤษภาคม ๒๕๕๑ ได้ไปเที่ยวสองต่อสอง ระหว่างเดินทางกลับได้พักค้างคืนที่โรงแรมแห่งหนึ่ง และนายแดงกับนางสาวม่วงได้เสียกันครั้งแรก นายแดงได้ให้ความหวังว่าจะรับผิดชอบแต่งงาน และอยู่กินกับนางสาวม่วง หลังจากนั้นทั้งสองได้มีเพศสัมพันธ์กันอีกหลายครั้ง จนนางสาวม่วงตั้งครรภ์ จึงขอให้นายแดงรับผิดชอบโดยการหย่าขาดกับภรรยา และไปสู้อตามประเพณีรวมทั้งจดทะเบียนสมรสกับตนตามที่ให้คำมั่นไว้ แต่นายแดงกลับบ่ายเบี่ยง ญาติผู้ใหญ่ทั้งสองฝ่ายและผู้ใหญ่บ้านได้ร่วมเจรจากันหลายครั้ง ก็ไม่สามารถตกลงกันได้ เนื่องจากนางสาวม่วงต้องการให้นายแดงหย่ากับภรรยา และจดทะเบียนสมรสกับตน นายแดงไม่ยอม นางสาวม่วงจึงเข้าร้องเรียนต่อสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพื่อดำเนินการทางวินัยกับนายแดง จากนั้นนายแดงและภริยาพยายามติดต่อให้นางสาวม่วงยอมถอนเรื่องร้องเรียน แต่นางสาวม่วงไม่ปฏิบัติตาม หลังจากที่มีการสอบสวนนายแดงได้ยอมรับผิดชอบ และพร้อมจะส่งเสีย รวมทั้งจดทะเบียนรับรองบุตรในครรภ์ของนางสาวม่วง แต่นายแดงก็ไม่ยอมหย่ากับภริยาตามความต้องการของนางสาวม่วง ซึ่งต่อมานายแดงได้แสดงความรับผิดชอบโดยนำเงินและสิ่งของไปให้กับนางสาวม่วงหลายครั้ง แต่นางสาวม่วงไม่รับ เมื่อนายแดงได้ไปขอจดทะเบียนรับรองบุตร แต่ไม่ประสบความสำเร็จ เพราะติดขัดเงื่อนไขต้องได้รับความยินยอมจากเด็กและมารดา เนื่องจากนางสาวม่วงไม่ให้ความยินยอม ปัจจุบันนายแดงยังไม่ได้หย่าขาดกับภริยา

มาตรา ๙๔ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ.๒๕๔๗ บัญญัติไว้ว่า...“ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาต้องรักษาชื่อเสียงของตนและรักษาเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตนมิให้เสื่อมเสีย โดยไม่กระทำการใด ๆ อันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่ว”

วรรคสอง บัญญัติไว้ว่า...“การกระทำความผิดอาญาจนได้รับโทษจำคุก หรือโทษที่หนักกว่าจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก หรือให้รับโทษที่หนักกว่าจำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ หรือกระทำความผิดอื่นใดอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรงเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง”

ฐาน กระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง

มติ ลงโทษปลดออก

ข้อสังเกต : ก.ค.ศ. พิจารณาตามที่สำนักงานเขตรายงานแล้วเห็นว่า เป็นประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง เลยกเพิ่มโทษจากลดเงินเดือน เป็นปลดออก

หมายเหตุ: อ้างอิงจากหนังสือ คู่มือกรณีตัวอย่างความผิดทางวินัยของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ (สำนักงาน ก.ค.ศ. จัดพิมพ์ พ.ศ. ๒๕๖๖)

